

ги места предание за сътворението на света, разпространено сред трансилванските цигани. Следва детска песничка, в която може да се долови това вярване:

*„Amaro dák jál ándro bes
Čingerel odoy čaves,
Del dáyákri andre pádá
Yek čavoro ádá ávla“.*

*„Отиде татко в гората
и там отсече момче,
сложи го на мама в кревата,
така идват момчетата“.*

Гърците вярвали, че човекът бил направен от ясеново дърво, вероятно и скандинавците са възприели това от същия източник. През 1862 г. публикувах в списание „Континентъл магазин“, Ню Йорк, статия за ясена в народното творчество, в която се опитах да покажа, че в далечното минало в Индия баняњът¹³³ е бил на особена почит и че потомците на хората, които познавали този култ, след миграцията си далеч на запад пренесли преклонението и традициите от баняна върху ясена. Установено е, че понякога ясеновото дърво – както баняна – изстрелва израстъци надолу към земята, където те се вкореняват. Изглежда индианците Алгонкин са възприели вярването за произхода на човека от ясена от скандинавците, тъй като голяма част от техните митове съответстват доста точно на онези от „Едата“. Но накратко казано, ако гърците и скандинавците имат общ арийски произход и ако някога са имали общ език, то те вероятно са имали и общи митове.

Следва средство против тъй наречените Würmer или глисти, т.е. външни напасти. Събира се вълче мляко (Wolfsmilch, rukeskro tçud) преди зазоряване, смесва се със сол, чесън и вода, слага се в гърне и се изварява. С част от това се натрива засегнатото място, а останалото се хвърля в ручей с думите:

*„Kirmora jánen ándre tçud
Andrál tçud, André sir*

*„Червеи, в млякото вървете,
от млякото – в чесъна,*

¹³³ Бенгалски фикус – б. пр.